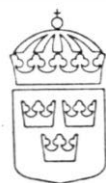


Motion till riksdagen

1987/88:T43

av Sigge Godin och Hans Lindblad (fp)

om trafikpolitiken inför 1990-talet
(prop. 1987/88:50)



Mot.
1987/88
T43—47

För att skapa en god regional utveckling som ger utveckling och skapar förutsättningar för tillväxt och ökad sysselsättning krävs goda kommunikationer. Det innebär en god samordning av såväl motortrafik, järnväg, sjöfart och flyg. I denna motion tar vi upp behovet av en förstärkning av E4 längs Norrlandskusten. E4 på denna sträcka är något av en pulsåder, genom att en mycket stor del av trafiken till och från Norrland utnyttjar den.

Om E4 får högre kvalitet så att transporterna där kan gå snabbare bidrar det till att ge ett "rundare Sverige". Förbättringarna minskar också riskerna för trafikolyckor vilka i dag inträffar utmed delar av denna sträckning. Förbättringar har genomförts under senare år, men fortfarande finns avsevärda sträckor där vägen är smal och och kurvig. Nybyggnad av sådana avsnitt skulle både minska olycksfrekvensen och tillåta högre genomsnittshastighet.

I december 1985 presenterade Svenska byggnadsentreprenörföreningen och Svenska vägföreningen tankar om "lönsamma väginvesteringar som gynnar hela samhället". En stor del av de föreslagna projekten avsåg att förbättra förbindelserna mellan Stockholm, Göteborg och Malmö, men i förslagen ingick även en förstärkning av E4 till Sundsvall. En sådan förbättring skulle bli till nytta även för områden norr om Sundsvall, genom att transporttiden till och från Mälarenregionen och andra viktiga avsättningsområden skulle minska. Restiden Stockholm—Sundsvall skulle enligt förslaget minska med 35 minuter.

En upprustning av E4 har enligt vår mening så stor betydelse att man bör inrikta planeringen på en förstärkning till motortrafikled upp till Umeå. E4 har en stor roll för kontakter söderut, men också självfallet för kontakter inom Norrland. Vi menar att de regionalpolitiska skälen att ge Norrland bättre villkor är så starka att det väl motiverar ett ambitiöst program för utbyggnad av E4. Vi bedömer att man därmed skulle få en total tidsbesparing på nära en timme för sträckan Stockholm—Umeå.

Trafiken på E4 är så omfattande att den mycket väl kan jämföras med E6-trafiken genom Bohuslän. Detta gäller även sommartid med intensiv semestertrafik. Andelen tung trafik är högre på E4 än E6. Vi har självfallet inte med detta påpekande sökt förringa betydelsen av trafikförbättringar på västkusten, men vi noterar att den viktigaste trafikleden till och från Norrland inte alls uppmärksamats lika mycket i debatten.

Nybyggnad och upprustningar genom Gävleborg har genomförts och pågår i vissa fall. De delar som kvarstår behöver snarast igångsättas så att E4 genom Gävleborg får en helhet och olycksdrabbade avsnitt försvinner. Det är därför av vikt att delen mellan Söderhamn och Hudiksvall prioriteras.

Stora delar av E 4 genom Västernorrland har fått en godtagbar standard. Trots detta så kvarstår mycket omfattande sträckor. Som exempel kan nämnas särskilt angelägna avsnitt: Ålandsbro — Sandöbron — Skog — Ullånger där framkomligheten är starkt nedsatt. Detta är en sträcka på cirka 70 km. Även här kommer trafik-säkerheten att öka avsevärt om sträckan byggs om. Senast under januari 1988 skedde på sträckan trafikolyckor med dödlig utgång. Dessutom är vägen på vissa sträckor så smal att långtradare knappt kan mötas.

Vi föreslår att en plan för utbyggnad av E 4 upptill Umeå snarast tas fram. Planen bör ange var förbättringar snarast bör ske. De eventuella projekteringar som saknas bör sättas igång så att arbetet kan påbörjas. Vi inser att det kan vara svårt att ange när utbyggnad av hela sträckan kan vara genomförd. Men de olycksdrabbade och svårframkomliga avsnitten bör prioriteras.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en plan för utbyggnad av E 4 längs Norrlandskusten så att motortrafikled erhålls för sträckan Stockholm—Umeå.

Stockholm den 1 februari 1988

Sigge Godin (fp)

Hans Lindblad (fp)